

**ONTWERP VAN DECREET TOT INSTEMMING MET HET
SAMENWERKINGSAKKOORD VAN XX TUSSEN DE FEDERALE STAAT, HET
WAALSE GEWEST, HET VLAAMSE GEWEST, HET BRUSSELS-
HOOFDSTEDELIJK GEWEST EN DE DUITSTALIGE GEMEENSCHAP MET
BETREKKING TOT ECONOMISCHE MIGRATIE VAN BUITENLANDSE
WERKNEMERS**

Samenvatting

Het ontwerp van decreet stemt in met het samenwerkingsakkoord economische migratie dat de richtlijn 2024/1233 gecombineerde vergunning gedeeltelijk omzet. De richtlijn voorziet een snellere en flexibelere procedure voor arbeidsmigranten en bijkomende procedurele waarborgen ter bescherming van uitbuiting. Het samenwerkingsakkoord vervangt het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018.

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

A. Situering

Voorliggend ontwerp van decreet stemt in met het samenwerkingsakkoord dat werd afgesloten tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap, met het oog op de gedeeltelijke omzetting van de Richtlijn 2024/1233/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 april 2024 betreffende één enkele aanvraagprocedure voor een gecombineerde vergunning voor onderdanen van derde landen om te verblijven en te werken op het grondgebied van een lidstaat, alsmede inzake een gemeenschappelijk pakket rechten voor werknemers uit derde landen die legaal in een lidstaat verblijven ("Richtlijn 2024/1233/EU").

Deze Richtlijn vervangt de richtlijn 2011/98/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 betreffende één enkele aanvraagprocedure voor een gecombineerde vergunning voor onderdanen van derde landen om te verblijven en te werken op het grondgebied van een lidstaat, alsmede inzake een gemeenschappelijk pakket rechten voor werknemers uit derde landen die legaal in een lidstaat verblijven (hierna "Richtlijn 2011/98/ EU"). Dit samenwerkingsakkoord is ook van toepassing op andere Europese richtlijnen die ten gunste van onderdanen van derde landen die in de lidstaten willen verblijven om er bijzonder werk uit te oefenen, bijzondere verblijfsstatuten creëren voor zover er geen specifieke regels zijn.

Het samenwerkingsakkoord waaraan instemming wordt gegeven, is een samenwerkingsakkoord in de zin van artikel 92bis, § 3, c) van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen sluiten de federale overheid en de gewesten een samenwerkingsakkoord af voor de coördinatie van het beleid inzake de toekenning van de arbeidsvergunning en de toekenning van de verblijfsvergunning, evenals de normen betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers.

Het voorliggend ontwerp van decreet keurt het samenwerkingsakkoord goed. Dit akkoord heeft verschillende doelstellingen:

- 1° het gedeeltelijk omzetten van de Richtlijn 2024/1233/EU;
- 2° het verbeteren van de bestaande gecombineerde procedure;
- 3° het verlenen van bepaalde rechten met betrekking tot de start van de tewerkstelling;
- 4° het harmoniseren van de regels met betrekking tot het terugvorderen van de repatriëringskosten;
- 5° het herstructureren van het oude samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 om de leesbaarheid te verhogen.

B. Inhoud

Probleemstelling en omgevingsanalyse

1. Aanpassingen naar aanleiding van de omzetting van de Richtlijn 2024/1233/EU

De richtlijn 2024/1233/EU introduceert een aantal belangrijke vernieuwingen ten opzichte van de oude richtlijn:

- 1° de richtlijn 2024/1233/EU laat toe om te veranderen van werkgever via een vereenvoudigde procedure die enkel betrekking heeft op de toelating tot arbeid, met behoud van de lopende gecombineerde vergunning;
- 2° de richtlijn voorziet in een systeem van tijdelijk behoud van gecombineerde vergunning bij werkloosheid;
- 3° de beslissingstermijn wordt verkort.

2. Andere wijzigingen

Naast de omzetting van de richtlijn worden een aantal andere wijzigingen gedaan:

- 1° er wordt voorzien in een snellere tewerkstelling eens de toelating tot arbeid werd verleend;
- 2° de automatische toekenning van de gecombineerde vergunning wordt opgeheven;
- 3° een laattijdige aanvraag tot verlenging wordt toegestaan voor zover ingediend voor het einde van het lopende verblijf, en mits het betalen van een geldboete. Er wordt voorzien dat de houder van een gecombineerde vergunning in zo'n geval recht heeft op een tijdelijk verblijfsdocument in afwachting van het nemen van een beslissing;
- 4° het begin van de beslissingstermijn wordt aangepast aan de tekst van de verschillende richtlijnen legale migratie. De beslissingstermijn begint in principe te lopen vanaf het indienen van een volledig dossier;
- 5° de mogelijkheid wordt voorzien om informatie te delen en kennis te geven van de beslissingen via het platform "working in Belgium" (Uniek Loket);
- 6° het vervangen, herstructureren en vereenvoudigen van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 tussen de Federale Staat, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, het Brussels-Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap met betrekking tot de coördinatie tussen het beleid inzake de

toelatingen tot arbeid en het beleid inzake de verblijfsvergunningen en inzake de normen betreffende de tewerkstelling en het verblijf van buitenlandse arbeidskrachten om de leesbaarheid te verhogen.

Gelet op de vele wijzigingen wordt het raadzamer geacht om met een nieuw samenwerkingsakkoord te werken waarmee via voorliggend ontwerp van decreet wordt ingestemd.

Impactanalyse

Voor dit samenwerkingsakkoord economische migratie is er geen budgettaire impact vermits dit enkel aanpassingen betreft aan de operationele procedure.

C. Totstandkomingsprocedure

Het bijgaande ontwerp van decreet werd onderworpen aan:

- het advies van de inspectie van Financiën van 8 oktober 2026;
- het Begrotingsakkoord is niet vereist;
- het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit van DATUM;
- het advies van de Vlaamse Toezichtcommissie nr. xx van DATUM;
- het advies van de Adviescommissie Economische Migratie (SERV) van DATUM;
- het advies van de Raad van State nr. xx van DATUM.

B. ADVIES VLAAMSE TOEZICHTCOMMISSIE (VTC)

Hierna worden de opmerkingen van de Vlaamse Toezichtcommissie toegelicht.

C. ADVIES ADVIESCOMMISSIE ECONOMISCHE MIGRATIE (SERV)

D. ADVIES RAAD VAN STATE

Op DATUM heeft de Raad van State advies nr. XX uitgebracht.

D. Bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest

Voorliggend ontwerp van decreet regelt een gewestbevoegdheid.

II. Toelichting bij de artikelen

Hoofdstuk I – Algemene bepalingen

Artikel 1.

Artikel 18, paragraaf 1, tweede lid, van richtlijn 2024/1233/EU, voorziet dat wanneer de lidstaten wetgevende en bestuursrechtelijke bepalingen vastleggen om aan de richtlijn te voldoen, deze bepalingen een verwijzing naar de richtlijn moeten bevatten of vergezeld moeten zijn van een dergelijke verwijzing bij hun officiële bekendmaking.

Dit samenwerkingsakkoord zet de richtlijn 2024/1233/EU gedeeltelijk om voor zover deze een gecoördineerde en geharmoniseerde aanpak vragen, enerzijds met betrekking tot de gecombineerde vergunning en anderzijds met betrekking tot alle verblijfstitels, die de vorm hebben vastgelegd in de Europese richtlijn 1030/2002, van onderdanen van een derde land met een specifiek verblijfsrecht die een vermelding met betrekking tot de toelating tot arbeid krijgen.

Het tweede lid bepaalt dat sommige bepalingen kunnen worden voorzien in uitvoerende samenwerkingsakkoorden, in overeenstemming met artikel 92bis, § 1, derde lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen.

De richtlijnen op het gebied van economische migratie vragen een samenwerking tussen de Federale Staat en de Gewesten, voor zover het gaat om een periode van verblijf en tewerkstelling in loondienst voor meer dan 90 dagen. De regels van dit samenwerkingsakkoord zijn van toepassing op de categorieën van werknemer die door een richtlijn geregeld worden voor zover er niet van afgeweken wordt bij uitvoerend samenwerkingsakkoord. Deze toepassing past in het kader van de zesde staatshervorming.

Artikel 2

Dit artikel bepaalt dat de diverse overheden bij het uitoefenen van hun respectievelijke bevoegdheden, de bepalingen van het samenwerkingsakkoord respecteren. Omgekeerd moet er bij de toepassing en het interpreteren van dit samenwerkingsakkoord rekening gehouden worden met ieders bevoegdheden.

Hoofdstuk II – Definities & toepassingsgebied

Artikel 3

Dit artikel omschrijft de begrippen die in dit samenwerkingsakkoord worden gebruikt.

Verscheidene definities duiden de overheden aan die bevoegd zijn voor de procedure van de gecombineerde vergunning en voor het vaststellen van inbreuken inzake de tewerkstelling van buitenlandse werknemers.

Voor zover de gecombineerde vergunning het verblijf en het werk omvat die behoren tot de bevoegdheid van de Federale Staat en de Gewesten, wordt een definitie gegeven van de machtiging tot verblijf met het oog op werk. Er wordt ook een definitie van toelating tot arbeid gegeven, deze kan deel uitmaken van de gecombineerde vergunning of niet.

Sommige definities zijn overgenomen uit de richtlijn 2024/1233/EU.

Met de regelgeving met betrekking tot verblijf wordt de huidige wet bedoeld van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en haar uitvoerende besluiten.

Artikel 4

Dit artikel bepaalt de finaliteit van het samenwerkingsakkoord.

De samenwerking tussen de verschillende bevoegde overheden is noodzakelijk bij de uitoefening van de bevoegdheden inzake tewerkstelling van buitenlandse werknemers. Ze is ook noodzakelijk in functie van de coördinatie en de harmonisatie van de procedures aangaande verblijfsvergunningen en toelatingen tot arbeid. Naast de procedures worden ook een héél beperkt aantal modaliteiten geregeld, zoals een aantal rechten en plichten, maar enkel voor zover deze noodzakelijk zijn omwille van het vastleggen van een gezamenlijke procedure. Het overige blijft geregeld in de eigen regelgeving. Daarnaast werd ook beslist dat de terugvordering van de kosten in het geval van repatriëring deels in dit samenwerkingsakkoord geregeld wordt om de regels met betrekking tot wie aansprakelijk kan worden gesteld te harmoniseren en duidelijk te maken dat de procedure en andere modaliteiten in de regelgeving met betrekking tot verblijf moet worden bepaald. Dit, gezien de Dienst Vreemdelingenzaken instaat voor de terugvordering van de opgelopen repatriëringskosten.

Daarbij wordt benadrukt dat elke overheid de volledige zeggenschap over haar eigen bevoegdheden behoudt.

De transversale bepalingen worden geregeld in hoofdstuk VII.

De doelen van dit samenwerkingsakkoord zijn:

1° een coördinatie van de verdeling van de bevoegdheden inzake de tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten tussen de federale overheid en de gewestelijke overheden;

2° de territoriale verdeling van de bevoegdheden tussen de gewestelijke overheden op grond van een territoriaal aanknopingspunt;

3° het respecteren van het principe van wederzijdse erkenning;

4° de coördinatie van een gecombineerde procedure alsook enkele modaliteiten die gecoördineerd moeten worden, overeenkomstig de richtlijn 2024/1233/EU.

5° het regelen van de aansprakelijkheid inzake het terugvorderen van de kosten en het verduidelijken wie de regels moet voorzien met betrekking tot de procedure en modaliteiten voor het terugvorderen van de kosten.

Hoofdstuk III - Verdeling van de bevoegdheden en wederzijds erkenning

Artikel 5

Dit artikel bepaalt het territoriaal aanknopingspunt dat gehanteerd wordt om de bevoegde gewestelijke overheid aan te duiden bij een aanvraag om toelating tot arbeid op het Belgisch grondgebied.

In paragraaf 1, eerste lid, punten 1°-4° wordt het territoriaal aanknopingspunt vastgelegd wanneer een aanvraag voor toelating tot arbeid voor bepaalde duur wordt ingediend voor tewerkstelling bij één werkgever. De plaats waar de werkgever gevestigd is waaraan de tewerkstelling van de onderdaan van een derde land hoofdzakelijk verbonden is of uitzonderlijk de plaats van effectieve tewerkstelling van de buitenlandse werknemer zijn hierbij doorslaggevend.

Er zijn 4 mogelijke scenario's:

a) bij een Belgische werkgever, is de bevoegde gewestelijke overheid: deze waar de vestigingseenheid van de werkgever gesitueerd is waaraan de tewerkstellingsactiviteiten van de onderdaan van een derde land hoofdzakelijk zijn verbonden. Wanneer deze niet kan worden bepaald, is de bevoegde gewestelijke overheid deze waar de maatschappelijke zetel van de werkgever gesitueerd is; Bv. een werkgever met maatschappelijke zetel in Brussel wenst een werknemer tewerk te stellen, voor 70 % in een vestigingseenheid in Vlaanderen en voor 30 % in een vestigingseenheid in Wallonië. De Vlaamse overheid is bevoegd om de toelating tot arbeid af te leveren. Wanneer de tewerkstelling in beide vestigingseenheden 50 % zou bedragen, is Brussel echter bevoegd op basis van de maatschappelijk zetel. Een eventuele dienstverrichting bij een eindgebruiker heeft geen invloed op dit scenario. Dit houdt rekening met het feit dat een werknemer in principe bij meerdere klanten tewerkgesteld kan worden.

Bv.2. Een aanvraag wordt ingediend door de hoofdzetel van een onderneming gelegen in Brussel. De werknemer zal echter volgens de arbeidsovereenkomst voor de vestigingseenheid van deze onderneming in Leuven werken waarmee de werknemer dus hoofdzakelijk is verbonden. In dit geval is het Vlaamse Gewest bevoegd.

Indien een (zeer) mobiele werknemer diensten gaat verrichten vanuit een Vlaamse vestigingseenheid bij klanten die gelegen zijn in een ander(e) gewesten, blijft Leuven de plaats waarmee de werknemer hoofdzakelijk verbonden is overeenkomstig de arbeidsovereenkomst.

Tot slot geldt dit ook voor de werknemer die hoofdzakelijk of zelf volledig telewerkt in zijn woonplaats in een ander gewest maar hoofdzakelijk verbonden is aan deze vestigingseenheid in Leuven. Indien de onderdaan van een derde land niet duidelijk verbonden is met één vestigingseenheid zal de plaats van de maatschappelijke zetel het bevoegde gewest bepalen.

Bv. 2: De aanvraag wordt ingediend door een bouwonderneming met vestigingseenheid in Vlaanderen, waarbij de werknemer actief zal zijn op één of meerdere werven, mogelijk verspreid over héél België. Met andere woorden de onderdaan van een derde land zal actief zijn in alle drie de gewesten. In dit geval is Vlaanderen bevoegd.

Indien het gaat om een (zeer) mobiele werknemer die voor een langlopende opdracht bij een specifieke klant (op een werf) van de werkgever werkt die zich bevindt in een ander gewest, blijft de vestigingseenheid van de werkgever bepalend en zal dus Vlaanderen in het voorbeeld bevoegd zijn.

Indien geen vestigingseenheid kan worden aangeduid, is de maatschappelijke zetel bepalend.

Bv1. Een aanvraag wordt ingediend door de hoofdzetel van een onderneming in Brussel voor een werknemer die niet specifiek verbonden is aan één van de kantoren (vestigingseenheden) gezien de werknemer actief zal zijn in verschillende vestigingseenheden verspreid over Brussel en Vlaanderen. In dit geval zal Brussel bevoegd zijn gezien de maatschappelijke zetel bepalend is.

Bv. 2. De aanvraag wordt ingediend door de hoofdzetel van een onderneming waarbij de werknemer halftijds in een vestigingseenheid in Vlaanderen en halftijds in een vestigingseenheid in Wallonië zal werken. In dit geval is het Brusselse Gewest bevoegd gezien de maatschappelijke zetel hier bepalend is.

b) bij een buitenlandse werkgever, is de bevoegde gewestelijke overheid: deze waar de Belgische vestigingseenheid van de buitenlandse werkgever gesitueerd is, aan dewelke de tewerkstelling hoofdzakelijk is verbonden; deze waar de vestigingseenheid van de eerste Belgische gebruiker van de dienstverrichting gesitueerd is, aan dewelke de tewerkstelling hoofdzakelijk is verbonden, indien de buitenlandse werkgever geen Belgische vestigingseenheid heeft.

In het geval van een buitenlandse werkgever, is het de vestigingsplaats van de eerste schakel in België die de bevoegde gewestelijke overheid bepaalt, los van het feit of er nadien nog sprake is van dienstverrichtingen bij een klant. Bv. indien een buitenlandse onderneming een werknemer via een eigen Belgische vestigingseenheid in Brussel tewerkstelt en de werknemer vervolgens bij een klant in Vlaanderen een dienst zal verrichten, is Brussel bevoegd. Indien de buitenlandse onderneming daarentegen geen vestigingseenheid in België bezit maar de werknemer rechtstreeks naar de Vlaamse gebruiker van de dienstverrichting gestuurd wordt, is Vlaanderen bevoegd. Ook wanneer deze gebruiker de werknemer vervolgens zelf nog naar een eigen klant, al dan niet in een ander

gewest, zou sturen in het kader van een tweede dienstverrichting. Dit houdt rekening met het feit dat een werknemer in principe bij meerdere klanten tewerkgesteld kan worden.

Vb. De aanvraag wordt ingediend door een buitenlandse werkgever voor een tewerkstelling in België. De werkgever heeft een vestigingseenheid in België in Vlaanderen of opent er daar één. In dit geval is Vlaanderen bevoegd.

Vb. 2. De aanvraag wordt ingediend door een buitenlandse werkgever voor een tewerkstelling in België bij een gebruiker in Wallonië. Er is geen vestigingseenheid in België en de werkgever is niet van plan er één te openen. Het Waalse gewest is daardoor bevoegd gezien de relevante vestigingseenheid van de gebruiker daar is gevestigd.

Ook indien er sprake is van een (zeer) mobiele werknemer die voor klanten van deze gebruiker in héél België gaat werken, blijft het Waalse gewest bevoegd gezien de relevante vestigingseenheid van de gebruiker daar gesitueerd is.

c) wanneer de aanvrager een uitzendkantoor is, is de bevoegde gewestelijke overheid deze waar de vestigingseenheid van de gebruiker waar de tewerkstellingsactiviteiten van de onderdaan van een derde land hoofdzakelijk plaatsvinden of zullen plaatsvinden gesitueerd zijn.

Wanneer een uitzendkantoor gevestigd in het Brussels Hoofdstedelijk gewest een buitenlandse werknemer aanwerft voor tewerkstelling bij een gebruiker gevestigd in het Vlaams gewest, is Vlaanderen bevoegd. De toelating tot arbeid is in dat geval immers gelinkt aan de tewerkstelling bij die specifieke gebruiker. Dit houdt rekening met het specifieke karakter van de uitzendarbeid.

Een ander voorbeeld is wanneer de aanvraag door een uitzendkantoor gevestigd in Brussel voor plaatsing van een onderdaan van een derde land bij een gebruiker van het uitzendkantoor waarbij de gebruiker in Wallonië is gevestigd. In dat geval is het Waalse gewest bevoegd.

d) voor alle andere gevallen is de bevoegde gewestelijke overheid, in afwijking van de leden 1° tot 3°, deze waar de tewerkstellingsactiviteiten van de onderdaan van een derde land hoofdzakelijk plaatsvinden of zullen plaatsvinden.

Bv. een buitenlandse werkgever neemt een buitenlandse werknemer in dienst voor tewerkstelling op Belgisch grondgebied, zonder hier te beschikken over een zetel, en zonder dat er sprake is van Belgische gebruiker in het kader van een detachering. In dit uitzonderlijke geval wordt het bevoegde gewest bepaald door de effectieve plaats van tewerkstelling. Voor natuurlijk personen werkgevers wordt eveneens gekeken naar de plaats van tewerkstelling wegens gebrek aan onderneming (natuurlijk persoon werkgever heeft enkel een woonplaats).

Bv. 1. De aanvraag wordt ingediend door een natuurlijk persoon die werkgever is van een onderdaan van een derde land en zelf geen zetel of vestigingseenheid heeft in België. In dat geval is de plaats van tewerkstelling bepalend. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn voor huispersoneel.

Bv. 2. Een Duitse onderneming stuurt een vertegenwoordiger uit om de Belgische markt te veroveren in het kader van een lang verblijf. De Duitse werkgever heeft geen vestiging in België en er is geen Belgische gebruiker. De werknemer woont zelf in Antwerpen en zal vandaaruit werken. In dit geval is het Vlaamse gewest bevoegd omwille van de plaats van tewerkstelling.

Het Samenwerkingsakkoord bepaalt enkel het territoriaal aanknopingspunt. Het behoort aan de gewesten toe om te bepalen of in dergelijke gevallen een toelating afgeleverd wordt.

In paragraaf 2 wordt het territoriaal aanknopingspunt vastgelegd wanneer een aanvraag voor toelating tot arbeid wordt afgeleverd voor onbepaalde duur. In dat geval is de toelating niet gelinkt aan één specifieke werkgever, en is de officiële woonplaats van de werknemer doorslaggevend.

Artikel 6

Dit artikel bepaalt dat de gewestelijke overheid die een aanvraag ontvangt waarvoor ze overeenkomstig dit samenwerkingsakkoord onbevoegd is, deze aanvraag doorstuurt naar de bevoegde overheid. Dit gebeurt via het elektronisch platform. De werkgever hoeft hierdoor de aanvraag niet opnieuw in te dienen bij het bevoegde gewest. Er zal wel een impact op de beslissingstermijn zijn, deze kan immers nog niet beginnen lopen wanneer de aanvraag ingediend werd bij de verkeerde gewestelijke overheid en moet eerst bij de bevoegde overheid terechtkomen.

Artikel 7

Dit artikel bevat bepalingen inzake wederzijdse erkenning van gewestelijke toelatingen tot arbeid. De memorie van toelichting bij de wet van 6 januari 2014 met betrekking tot de zesde staatshervorming bepaalt dat "de gewesten hun bevoegdheid inzake de tewerkstelling van buitenlandse werknemers moeten uitoefenen met inachtneming van de Belgische economische unie, zoals dat tot uiting komt in artikel 6, § 1, VI, derde lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, wat het bestaan van vrij verkeer van personen, goederen, diensten en kapitalen tussen de gewesten impliceert.

Deze beginselen van vrij verkeer omvatten het beginsel van de wederzijdse erkenning. Het beginsel van de wederzijdse erkenning betekent volgens het Grondwettelijk Hof dat een persoon die diensten aanbiedt op het grondgebied van een deelgebied van de Staat en zich daarbij gedraagt naar de toepasselijke regels,

verondersteld wordt die activiteit vrij te kunnen uitoefenen op het grondgebied van elk ander deelgebied van de Staat, tenzij dat deelgebied aantoon dat striktere regels moeten worden opgelegd teneinde een wettig doel te bereiken (GwH 29 april 2010, 41/2010, B.5.3)”.

In uitvoering van het beginsel van wederzijdse erkenning, bepaalt het eerste lid dat de onderdaan van een derde land die beschikt over een geldige toelating tot arbeid die toegekend werd door een gewestelijke overheid voor de tewerkstelling, of die vrijgesteld zijn van de verplichting om een dergelijke toelating tot arbeid te bekomen, in opdracht van de werkgever voor wie deze werkt op het hele Belgische grondgebied kan werken, op voorwaarde dat de voorwaarden betreffende de toelating tot arbeid of de vrijstelling, gesteld door de eerste gewestelijke overheid, nageleefd worden.

Bv. een werkgever die een toelating tot arbeid verkrijgt voor een buitenlandse werknemer op basis van het territoriaal aanknopingspunt, mag deze werknemer inzetten voor opdrachten in andere gewesten (bv. opdrachten bij klanten), voor zover de voorwaarden van de toelating tot arbeid nageleefd worden (bv. functie-inhoud, loon,...).

Het tweede lid bepaalt dat de werknemer die een toelating tot arbeid verkrijgt voor onbepaalde duur in één Gewest, op basis van diezelfde vergunning of vrijstelling op het hele Belgische grondgebied kan werken.

Deze bepaling doelt op de werknemers die een toelating tot arbeid voor onbepaalde duur bekomen, dewelke niet gelinkt is aan één specifieke werkgever (bv. langdurig ingezeten derdelanders na 12 maanden tewerkstelling).

Deze bepaling mag echter niet tot gevolg hebben dat de ene overheid bij het uitoefenen van haar bevoegdheid inzake tewerkstelling van buitenlandse werknemers op rechtstreekse of op onrechtstreekse wijze afbreuk doet aan de bevoegdheden van andere overheden. Daarom wordt in het derde lid opgenomen dat de wederzijdse erkenning van dergelijke toelatingen tot arbeid voor onbepaalde duur beperkt kan worden, indien dwingende reden van algemeen belang dit verantwoorden.

Het Grondwettelijk Hof staat een beperking op het vrij verkeer toe, indien deze beperking verantwoord wordt door een wettig doel (zie hoger). Een dergelijke wettige reden kan zijn dat de regionale arbeidsmarktsituatie ernstig verstoord wordt. In dat geval kunnen de partijen bij uitvoerend samenwerkingsakkoord de categorieën buitenlandse werknemers die onder het toepassingsgebied van het eerste lid vallen, beperken.

Bv. indien een gewest bepaalt dat één specifiek profiel van buitenlandse werknemers automatisch voor onbepaalde duur toegelaten wordt tot arbeid, kan

deze toelating via uitvoerend samenwerkingsakkoord beperkt worden tot tewerkstelling binnen het eigen grondgebied.

Een dergelijke algemene toelating zou de arbeidsmarkt van andere gewesten immers ernstig kunnen verstoren.

Het vierde lid maakt het mogelijk voor de Gewesten om vrijstellingen die van toepassing zijn op houders van een gecombineerde vergunning afgeleverd op basis van een toelating tot arbeid van het eigen Gewest, ook toe te passen op houders van een gecombineerde vergunning afgeleverd op basis van een toelating tot arbeid van een ander Gewest. Zonder deze bepaling zou het Gewest die de vrijstelling bepaalt immers moeten respecteren dat de bevoegde gewestelijke overheid een toelating tot arbeid heeft afgeleverd die beperkt is tot één werkgever, waardoor die werknemer niet in een ander Gewest op basis van een vrijstelling voor een andere werkgever kan werken.

Vb. In Vlaanderen bestaat een vrijstelling voor houders van een gecombineerde vergunning om bijkomstig een flexi-job uit te voeren. Voor zover Vlaanderen de vrijstelling zou uitbreiden naar houders van een gecombineerde vergunning op basis van een toelating tot arbeid van een ander Gewest, zouden houders van een door de Waalse overheid afgeleverd gecombineerde vergunning gebruik kunnen maken van de vrijstelling om een flexi-job te doen in Vlaanderen, voor zover alle voorwaarden vervuld zijn.

Het is belangrijk te onderstrepen dat enkel de mogelijkheid wordt gegeven aan de Gewesten om hun vrijstellingen van toepassing op houders van een gecombineerde vergunning die door hen is afgeleverd, uit te breiden naar alle houders van een gecombineerde vergunning in België. Zij zijn volledig vrij dit al dan niet te voorzien.

Hoofdstuk IV – Vermelding met betrekking tot de arbeidsmarkt

Artikel 8

Paragraaf 1 zet de verplichting die voorzien wordt in artikel 7, § 1, van de richtlijn 2024/1233/EU om.

De verordening (EG) nr. 1030/2002, die een model voor verblijfstitels voor onderdanen van derde landen vastlegt, stelt de lidstaten in staat om, in een uniform model, alle andere informatie toe te voegen en met name te vermelden of de betrokkene al dan niet gemachtigd is om te werken.

Deze verplichting is van toepassing op alle verblijfstitels die afgegeven worden, en dit onafhankelijk van het type (met het oog op gezinshereniging, studie, enz.).

Paragraaf 2 voorziet dat de vermelding op de gecombineerde vergunning van bepaalde duur "beperkt" is. Hoewel de richtlijn 2024/1233/EU voorziet dat de houder van een gecombineerde vergunning moet kunnen veranderen van werkgever voor zover aan alle voorwaarden is voldaan, is hiervoor steeds een nieuwe toelating tot arbeid nodig. De gecombineerde vergunning blijft behouden maar met een nieuwe toelating tot arbeid. Het is nooit mogelijk om op basis van een lopende gecombineerde vergunning voor een andere werkgever te werken zonder een aanvraag in te dienen voor een nieuwe toelating tot arbeid, al dan niet in het kader van een vrijstelling.

Paragraaf 2 verduidelijkt dan ook dat steeds een nieuwe toelating tot arbeid nodig is indien de houder van een gecombineerde vergunning wenst te werken voor een andere werkgever. De werkgever die geen toelating tot arbeid heeft gevraagd of bekomen, weet bijgevolg dat indien deze een onderdaan van een derde land die reeds houder is van een gecombineerde vergunning wil tewerkstellen, hij eerst een toelating tot arbeid bij het bevoegde gewest moet aanvragen, al dan niet via de procedure veranderen van werkgever zoals voorzien in dit samenwerkingsakkoord. Opdat hier geen twijfel over kan bestaan, wordt dit expliciet opgenomen in het samenwerkingsakkoord.

Hoofdstuk V – De gecombineerde vergunning: procedure, rechten en plichten

Afdeling I – Algemene bepalingen

Artikel 9

De gecombineerde procedure is van toepassing op elke aanvraag voor een machtiging tot verblijf met het oog op werk voor een periode van meer dan 90 dagen, daaronder begrepen de aanvragen die zijn ingediend op basis van andere richtlijnen die op het gebied van de economische migratie zijn uitgevaardigd. Voor deze laatste werden specifieke regels voorzien bij uitvoerend samenwerkingsakkoord.

Er wordt verduidelijkt dat gelet op het gegeven dat artikel 3, §2, onder c) van de richtlijn 2024/1233/EU terbeschikkingstellingen uitsluit, niet alle artikelen van toepassing zijn op gedetacheerde werknemers wiens werkgever zich buiten de Unie zich bevindt. Met name de regels met betrekking tot de beslissingstermijnen en de regels met betrekking tot de overstap naar een gecombineerde vergunning van onbepaalde duur zijn niet van toepassing. Gezien zij verbonden blijven met hun werkgever in het buitenland, kunnen zij niet overstappen naar een toelating tot arbeid van onbepaalde duur. Zij kunnen wel veranderen van werkgever waarna zij onder de gewone regels vallen.

Paragraaf 2 voorziet de mogelijkheid om de categorieën van vreemdelingen die onderworpen zijn aan de toepassing van de bepalingen die betrekking hebben op de gecombineerde procedure door middel van een uitvoerend samenwerkingsakkoord te beperken.

Dit hoofdstuk is niet van toepassing op verblijfstitels van vreemdelingen die om andere redenen dan werk op het grondgebied verblijven.

Paragraaf 3 verduidelijkt dat voor de bepalingen van dit hoofdstuk onder werkgever begrepen wordt, diegene die de aanvraag indient tenzij het een aanvraag voor een gecombineerde vergunning van onbepaalde duur betreft. Deze laatste wordt door de werknemer ingediend gezien deze toelating tot arbeid niet beperkt is tot één werkgever.

Artikel 10

De vroegere instrumenten arbeidskaart, arbeidsvergunning en vrijstellingen worden door het samenwerkingsakkoord niet afgeschaft, maar blijven in de regelgeving betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers bestaan. In de gecombineerde procedure worden deze instrumenten echter niet meer materieel afgeleverd, maar worden ze opgenomen in de verblijfstitel.

Dit artikel zorgt ervoor dat de bestaande instrumenten via juridische gelijkenschakeling opgenomen worden in de gecombineerde vergunning.

Door de juridische gelijkenschakeling zijn de procedurebepalingen van hoofdstuk IV in lijn met de bepalingen van artikel 4, artikel 5 en artikel 7 van de Wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers, voor zover de verschillende bevoegde overheden deze bepalingen niet wijzigen.

Artikel 11

Deze bepaling zet artikel 6 van de richtlijn 2024/1233/EU, gedeeltelijk om.

De gecombineerde vergunning bestaat uit een machtiging tot verblijf met het oog op werk en een toelating tot arbeid, van meer dan 90 dagen.

De machtiging tot verblijf met het oog op werk en de toelating tot arbeid moeten om rechtsgevolgen te kunnen creëren, beide toegekend worden. Waar deze vroeger steeds onlosmakelijk verbonden bleven, bouwt de richtlijn 2024/1233/EU meer flexibiliteit in en hoeft de toelating tot arbeid niet steeds te bestaan om van een geldige gecombineerde vergunning te kunnen spreken. Tijdens de behandeling van de aanvraag worden ze wel nog steeds toegekend onder opschortende voorwaarde. De onderdaan van een derde land mag slechts beginnen werken als hij mag verblijven en omgekeerd.

Overeenkomstig artikel 11, §4 van de richtlijn 2024/1233/EU kan echter nadat de gecombineerde vergunning is toegekend, deze zonder toelating tot arbeid tijdelijk geldig blijven bestaan tijdens haar geldigheidsduur. Gezien er geen toelating tot arbeid is op dat moment, heeft de houder van een gecombineerde vergunning tijdens deze periode niet het recht om te werken. Hiervoor moet steeds een nieuwe toelating tot arbeid aangevraagd worden, via de procedure veranderen van werkgever of verlenging van de gecombineerde vergunning. De houder van een gecombineerde vergunning kan ook niet meteen beginnen werken voor een nieuwe werkgever, ook al werd de melding gedaan of de aanvraag ingediend. Overeenkomstig artikel 11, §3, derde lid van de richtlijn 2024/1233/EU wordt het recht om te veranderen van werkgever tijdens de behandelingstermijn immers opgeschort en kan de werknemer tijdens deze periode niet beginnen werken voor de nieuwe werkgever.

Afdeling II – Gecombineerde vergunning: procedure

Onderafdeling I - Indiening van een aanvraag voor een gecombineerde vergunning met toelating tot arbeid van bepaalde duur en de verlenging ervan

Artikel 12

De aanvraag voor een gecombineerde vergunning van bepaalde duur wordt door de werkgever ingediend bij de territoriaal bevoegde gewestelijke overheid.

De aanvraag heeft betrekking op zowel de machtiging tot verblijf met het oog op werk als de toelating tot arbeid van bepaalde duur, die samen de gecombineerde vergunning vormen.

Ook de verlenging van de gecombineerde vergunning wordt bij de bevoegde territoriale gewestelijke overheid ingediend zolang geen toelating tot arbeid van onbepaalde duur werd toegekend.

De indieningsvoorwaarden voor de machtiging tot verblijf met het oog op werk worden voorzien in de regelgeving inzake verblijf.

De indieningsvoorwaarden voor de toelating tot arbeid worden voorzien in de regelgeving met betrekking tot de tewerkstelling van buitenlandse werknemers.

De gewestelijke overheden zijn bevoegd voor het nagaan van de volledigheid van het dossier, waarbij de gewestelijke overheid steeds rekening moet houden met de indieningsvoorwaarden en de documenten opgelegd door de regelgeving inzake

verblijf. Het Gewest bepaalt de procedurele regels voor het indienen van de aanvraag voor een gecombineerde vergunning.

Artikel 13

Dit artikel regelt het indienen van een aanvraag tot verlenging van de gecombineerde vergunning, bestaande uit de machtiging tot verblijf met het oog op werk en de toelating tot arbeid.

Hieronder worden eerst de algemene principes uiteengezet met betrekking tot een verlenging, een eerste aanvraag en het veranderen van werkgever.

De verlenging van de machtiging tot verblijf in het kader van de gecombineerde vergunning kan ingediend worden door dezelfde of een nieuwe werkgever.

Een aanvraag tot verlenging van een gecombineerde vergunning wordt ingediend ten laatste twee maanden voor het einde van de lopende gecombineerde vergunning.

Een aanvraag tot verlenging van de machtiging tot verblijf met het oog op werk in het kader van de gecombineerde vergunning, kan toch nog laattijdig – dat wil zeggen na de termijn van 2 maanden- worden ingediend, voor zover de oude gecombineerde vergunning nog steeds geldig is en aan de voorwaarden in dit artikel werd voldaan met betrekking tot het indienen van een laattijdige aanvraag.

De verlenging moet onderscheiden worden van de procedure tot veranderen van werkgever.

Wanneer in het kader van artikel 27 een aanvraag tot verandering van werkgever wordt ingediend, neemt de nieuwe werkgever de bestaande toelating tot arbeid over. De werknemer behoudt zijn lopende gecombineerde vergunning en kan hiermee voor de nieuwe werkgever werken voor zover de aanvraag wordt goedgekeurd door het bevoegde gewest. Er kan met andere woorden geen verlenging van de geldigheidsduur van de gecombineerde vergunning zijn. Dit is niet mogelijk gezien het verblijfsaspect geen onderdeel is van de in artikel 27 geregelde aanvraag.

Tot slot is er sprake van een nieuwe aanvraag voor een machtiging tot verblijf met het oog op werk in het kader van een gecombineerde vergunning bij de eerste tewerkstelling onder gecombineerde vergunning. Indien de aanvraag wordt ingediend buiten de in artikel 12 voorziene verlengingstermijnen, is er ook sprake van een nieuwe aanvraag tot machtiging tot verblijf met het oog op werk in het kader van een gecombineerde vergunning en geen verlenging ervan. Dit is ook het geval bij een statuutwijziging, een aanvraag vanuit de bijlage 51, ...

Deze aanvragen kunnen enkel ingediend worden vanuit België voor zover de regelgevingen inzake verblijf en tewerkstelling het toelaten.

Bovenstaande laat de bevoegdheid van het gewest onverlet om de toelating tot arbeid al dan niet te verlengen.

Wat de uitleg bij dit artikel betreft:

Het principe bepaald in dit artikel is dat de aanvraag tot verlenging van de gecombineerde vergunning moet worden ingediend twee maanden vóór het verstrijken van de lopende gecombineerde vergunning. Deze redelijke termijn van twee maanden werd vastgelegd om een behandeling van de aanvraag zoveel als mogelijk tijdens de geldigheid van de gecombineerde vergunning mogelijk te maken.

Het tweede lid bepaalt dat een laattijdige aanvraag, ingediend vóór het verstrijken van de geldigheidsduur van de lopende gecombineerde vergunning mogelijk is, maar dat hiervoor een administratieve boete moet worden betaald. Een laattijdige aanvraag verhoogt de werklast, vooral op het vlak van verblijf, aanzienlijk. Daarom worden de modaliteiten, de procedure en de voorwaarden voor het opleggen van de boete geregeld in de regelgeving inzake verblijf.

Er moet niet betaald worden wanneer de aanvrager aantoont dat de vertraging bij het indienen van de verlengingsaanvraag het gevolg is van overmacht, dat wil zeggen elke onvoorziene, onvermijdelijke en van zijn wil onafhankelijke gebeurtenis die het objectief onmogelijk heeft gemaakt om de voorgeschreven termijn na te leven. Of er sprake is van overmacht, wordt per geval beoordeeld door de bevoegde autoriteit.

Dit kan onder andere het geval zijn indien door redenen buiten de wil van de werkgever er geen zekerheid is over de financiering of het bestaan van een opdracht hoewel de budgetten tijdig werden aangevraagd of er tijdig werd deelgenomen aan de aanbesteding voor een opdracht. Er is hierbij een structureel probleem dat het niet mogelijk maakt om de aanvraag tot verlenging tijdig in te dienen omdat op dat moment nog geen zekerheid is over het voortbestaan van de functie hoewel de werkgever al het nodige heeft gedaan om zekerheid te verkrijgen. Dit is bijvoorbeeld het geval bij leerkrachten of medewerkers van VZW's die wachten op bevestiging van budgetten of opdrachten.

Het is nooit mogelijk om een aanvraag tot verlenging van de machtiging tot verblijf met het oog op werk in te dienen na de geldigheidsduur van de gecombineerde vergunning.

Een aanvraag tot verlenging van de machtiging tot verblijf met het oog op werk ingediend na de geldigheidsduur van de lopende gecombineerde vergunning is niet

ontvankelijk. Naargelang de verblijfssituatie kan een nieuwe aanvraag of statuutwijziging wel nog mogelijk zijn.

Wanneer de geldigheidsduur van de lopende gecombineerde vergunning wordt overschreden wordt een tijdelijk proceduredocument afgeleverd in afwachting van een beslissing zoals bedoeld in artikel 22 die de behandeling van de aanvraag beëindigd. Zolang er geen toelating tot arbeid is, kan met dit proceduredocument niet worden gewerkt. Van zodra een toelating tot arbeid werd genomen, kan de tewerkstelling opnieuw aangevat worden. Verder verloopt de verlenging op dezelfde manier als een eerste aanvraag.

Artikel 14

Dit artikel zet artikel 11, §5 van de richtlijn 2024/1233/EU om dat voorziet dat indien de geldigheid van de gecombineerde vergunning vervalst tijdens de procedure van de verlenging ervan, het de onderdaan van een derde land toegestaan moet worden om op het grondgebied te verblijven tot een beslissing wordt genomen. Dit recht geldt wanneer de aanvraag werd ingediend voor het einde van de lopende gecombineerde vergunning. Er is bijgevolg een recht op een procedureel verblijf in afwachting van een beslissing in de volgende gevallen:

De aanvraag werd twee maanden voor het einde van de lopende gecombineerde vergunning ingediend;

In het kader van het behoud van de gecombineerde vergunning bij werkloosheid, wanneer de aanvraag werd ingediend voor het einde van de lopende gecombineerde vergunning. Dit kan tot en met de laatste dag van de geldigheidsduur van de oorspronkelijk gecombineerde vergunning

tijdens de twee maanden voor het einde van de lopende gecombineerde vergunning maar binnen de geldigheidsperiode van de lopende gecombineerde vergunning voor zover rekening werd gehouden met eventueel opgelegde sancties.

Een aanvraag kan nooit ingediend worden na de geldigheidsduur van de gecombineerde vergunning.

De werknemer heeft recht op een tijdelijk verblijfsdocument in afwachting van een beslissing. Met beslissing wordt bedoeld de beslissing zoals bedoeld in artikel 22 die een einde aan de behandeling van de aanvraag stelt. Een eventueel beroep tegen een negatieve beslissing met betrekking tot de toelating tot arbeid, en/of de machtiging tot verblijf met het oog op werk is niet schorsend. Tijdens de afhandeling van het beroep is er dan ook geen recht op een procedureel verblijf in afwachting van een beslissing. Er is ook geen recht om een procedureel verblijf wanneer de gewestminister in beroep de toelating tot arbeid toekent, in afwachting van een beslissing met betrekking tot het verblijf.

Onderafdeling II - Indiening van een aanvraag voor een gecombineerde vergunning met toelating tot arbeid van onbepaalde duur en de verlenging ervan

Artikel 15

De aanvraag voor een gecombineerde vergunning van onbepaalde duur wordt door de werknemer ingediend bij de territoriaal bevoegde gewestelijke overheid. De gecombineerde vergunning van onbepaalde duur houdt immers een onbeperkte toelating tot arbeid in die niet meer tot één werkgever beperkt. Het is daarom de werknemer die deze aanvraag moet indienen. De bepalingen uit artikel 13 met betrekking tot de termijnen van indiening van de aanvraag tot verlenging en het indienen van een laattijdige aanvraag zijn van toepassing.

De aanvraag heeft betrekking zowel op de machtiging tot verblijf met het oog op werk van beperkte duur als de toelating tot arbeid van onbepaalde duur, die samen de gecombineerde vergunning van onbepaalde duur vormen.

De indieningsvoorwaarden voor de machtiging tot verblijf met het oog op werk worden voorzien in de regelgeving met betrekking tot toegang, verblijf en verwijdering.

De indieningsvoorwaarden voor de toelating tot arbeid worden voorzien in de regelgeving met betrekking tot de tewerkstelling van buitenlandse werknemers.

De gewestelijke overheden zijn bevoegd voor het nagaan van de volledigheid van het dossier, waarbij de gewestelijke overheid steeds rekening moet houden met de indieningsvoorwaarden en de documenten opgelegd door de regelgeving inzake verblijf. De procedurele regels voor het indienen van de aanvraag voor een gecombineerde vergunning van onbepaalde duur worden door het Gewest bepaald.

Artikel 16

Dit artikel bepaalt dat de aanvraag voor verlenging van de machtiging tot verblijf met het oog op werk eens een toelating tot arbeid van onbepaalde duur werd toegekend, wordt ingediend bij de burgemeester van de plaats waar de onderdaan van een derde land verblijft. Daar de toelating tot arbeid van onbepaalde duur is, behandelt de gewestelijke overheid de aanvraag niet meer.

Deze procedure wordt geregeld in de regelgeving inzake verblijf. Het gaat immers niet meer om een gecombineerde procedure, wel nog om een gecombineerde vergunning.

Ook in dit geval heeft de werknemer recht op een procedureel verblijf in afwachting van het nemen van een beslissing. Het volstaat te verwijzen naar de uiteenzetting bij artikel 14.

Onderafdeling III – Behandeling van de aanvraag

Artikel 17

Deze bepaling schrijft voor dat het onderzoek van het dossier inzake de toelating tot arbeid en het onderzoek van het dossier inzake verblijf parallel kan gebeuren, rekening houdend met de bevoegdheden van de verschillende overheden. De Gewesten behandelen de toelatingen tot arbeid, de Dienst Vreemdelingenzaken behandelt de machtigingen tot verblijf met het oog op werk.

Het tweede lid bepaalt dat de bevoegde overheden bij het behandelen van de aanvragen en het nemen van hun beslissingen hun respectieve bevoegdheden respecteren.

De bepalingen in deze onderafdeling hebben betrekking op elke aanvraag, ongeacht of het over een eerste aanvraag gaat of een verlenging gezien de richtlijn hier geen onderscheid in maakt. Dit geldt ook voor de afdeling III van dit hoofdstuk.

Artikel 18

Artikel 5, § 2, van de richtlijn 2024/1233/EU, stelt de termijn voor het behandelen van de aanvraag van een gecombineerde vergunning vast op 90 dagen. Zowel de aanvraag voor een toelating tot arbeid als de aanvraag voor een machtiging tot verblijf moeten binnen deze periode behandeld worden.

Deze termijn begint te lopen van zodra een volledige aanvraag wordt ingediend. Indien de aanvraag bij de verkeerde territoriaal bevoegde gewestelijke overheid wordt ingediend, begint de beslissingstermijn pas te lopen van zodra deze werd overgemaakt aan de bevoegde gewestelijke overheid en de aanvrager hiervan op de hoogte werd gesteld.

De termijn van 90 dagen kan eenmalig met 30 dagen verlengd worden door één van de bevoegde overheden, overeenkomstig artikel 8, §3 van de richtlijn 2024/1233/EU en dit in uitzonderlijke en naar behoren gemotiveerde omstandigheden gelet op de complexiteit van de aanvraag. Dit moet meegedeeld worden aan de aanvrager overeenkomstig de regels uiteengezet in afdeling VIII van dit hoofdstuk.

Artikel 19

De gewestelijke overheid is overeenkomstig dit samenwerkingsakkoord bevoegd voor het nagaan van de volledigheid van de aanvraag. De gewestelijke overheid en de Dienst Vreemdelingenzaken zijn beide, elk voor hun bevoegdheid, bevoegd voor de ontvankelijkheid en het onderzoek ten gronde.

Om van een volledige aanvraag te kunnen spreken moet de aanvraag zowel alle documenten met betrekking tot de toelating tot arbeid, als de machtiging tot verblijf met het oog op werk bevatten. Het is de regelgeving inzake verblijf, die bepaalt welke documenten nodig zijn voor de machtiging tot verblijf met het oog op werk. Het is de regelgeving inzake de tewerkstelling van buitenlandse werknemers die bepaalt welke documenten nodig zijn voor de toelating tot arbeid.

Indien het Gewest vaststelt dat niet alle documenten werden voorgelegd of dat de voorgelegde documenten onduidelijk, onleesbaar, ongeldig of niet relevant zijn waardoor de aanvraag niet als volledig beschouwd kan worden, brengt zij de aanvrager hiervan schriftelijk op de hoogte. De beslissingstermijn begint in dit geval niet te lopen. De opgevraagde documenten om het dossier volledig te maken, moeten in principe binnen een redelijke termijn van 15 dagen worden ingediend. De aanvrager kan contact opnemen met de gewestelijke overheid om meer tijd te vragen. Indien de aanvrager kan aantonen dat de termijn van 15 dagen niet voldoende is, zal een nieuwe redelijke termijn worden gegeven om de aanvraag te vervolledigen. Indien de aanvraag wordt vervolledigd, begint de beslissingstermijn te lopen. Indien de aanvraag niet wordt vervolledigd binnen een redelijke termijn, wordt de aanvraag onontvankelijk verklaard.

Afdeling III – Onderzoek, beslissing en afgifte van de gecombineerde vergunning

Onderafdeling I - Onderzoek

Artikel 20

Overeenkomstig artikel 5, §4 van de richtlijn 2024/1233/EU kunnen zowel de gewestelijke overheid als de Dienst Vreemdelingenzaken aanvullende inlichtingen of documenten vragen voor te leggen die nodig zijn om een beslissing te kunnen nemen. Zelfs indien een aanvraag volledig is, kan het immers zijn dat niet alle nodige informatie werd verkregen of dat de informatie niet voldoende duidelijk is om een beslissing te kunnen nemen. Zoals de richtlijn voorschrijft wordt de beslissingstermijn geschorst in afwachting van het verkrijgen van de aanvullende documenten. Ook hier wordt 15 dagen als een redelijke termijn beschouwd om de aanvraag aan te vullen, maar wordt de mogelijkheid voor de aanvrager voorzien om aan te tonen dat dit niet voldoende tijd is en kan een andere redelijke termijn worden gegeven rekening houdend met de situatie van de aanvrager.

Onderafdeling II - Beslissing

Artikel 21

Deze bepaling zet artikel 4, § 3, van de richtlijn 2024/1233/EU om, dat bepaalt dat een besluit tot verstrekking, wijziging of verlenging van een gecombineerde vergunning één enkele administratieve handeling vormt. De gecombineerde vergunning vormt bijgevolg in België zowel een verblijfstitel als een arbeidskaart en -vergunning.

Artikel 22

Dit artikel verduidelijkt dat wanneer een aanvraag onontvankelijk wordt verklaard door de Dienst Vreemdelingenzaken of de bevoegde gewestelijke overheid, of wanneer een toelating tot arbeid wordt geweigerd, dit een eindbeslissing is die de behandeling van de aanvraag beëindigt. Enkel een weigering van de toelating tot arbeid is voldoende, er kan immers zonder toelating tot arbeid geen gecombineerde vergunning zijn. Het is dan ook niet nodig dat er nog een beslissing met betrekking tot het verblijf wordt genomen. Omgekeerd, beëindigt de beslissing tot weigering van de machtiging tot verblijf met het oog op werk ook de procedure. Er moet om dezelfde reden geen beslissing meer worden genomen over de toelating tot arbeid. Van zodra de behandeling van de aanvraag beëindigd is, is er ook geen recht meer op een tijdelijk verblijf in afwachting van een beslissing zoals geregeld door de artikelen 14 en 16. Het indienen van een eventueel beroep en ook een toekenning van de toelating tot arbeid door de gewestminister in beroep en ook het toekennen van een toelating tot arbeid in beroep, verandert hier niets aan.

Onderafdeling III – Afgifte van de gecombineerde vergunning en duur

Artikel 23

De gecombineerde procedure moet in principe vanuit het buitenland worden ingediend. Wanneer de aanvraag vanuit het buitenland werd ingediend wordt het visum steeds naar de diplomatieke post gestuurd. Op verzoek van de werknemer, wordt op basis van instructies van de Dienst Vreemdelingenzaken een visum toegekend overeenkomstig artikel 4, §4 van de richtlijn 2024/1233/EU. Indien het om een vraag om vernieuwing gaat zal de Dienst Vreemdelingenzaken de akte aan de gemeentebesturen doorgeven. Voor de overige mogelijkheden wordt er naar de Vreemdelingenwet verwezen.

Zodra hij in het vreemdelingenregister is ingeschreven zal aan de onderdaan van een derde land een gecombineerde vergunning conform aan verordening (EG) nr. 1030/2002, overeenkomstig artikel 6, § 1, van de richtlijn afgegeven worden.

Voor de gecombineerde vergunning moet het uniform model voor verblijfstitels voor onderdanen van derde landen dat door de verordening (EG) nr. 1030/2002 is vastgelegd gebruikt worden.

In afwachting van de fysieke afgifte van de gecombineerde vergunning zal de onderdaan van een derde land in het bezit worden gesteld van een voorlopig verblijfsdocument voor zover aan alle regels met betrekking tot binnenkomst en verblijf werd voldaan.

Artikel 24

Dit artikel verduidelijkt dat de duur van de machtiging tot verblijf met het oog op werk en de gecombineerde vergunning bepaald worden door de duur van de toelating tot arbeid. Enkel in het geval van een gecombineerde vergunning van onbepaalde duur wordt de duur niet op deze manier bepaald maar is het aan de minister of zijn gemachtigde om de duur van de machtiging tot verblijf met het oog op werk, en dus de gecombineerde vergunning te bepalen.

Afdeling IV – Rechten en plichten

Onderafdeling I – Plichten

Artikel 25

Dit artikel zet onder andere artikel 11, §4, b) van de richtlijn 2024/1233/EU om dat stelt dat de bevoegde instanties op de hoogte moeten worden gehouden van het begin en einde van de tewerkstelling. De gewesten moeten op de hoogte worden gehouden van alle betekenisvolle wijzigingen die een invloed zouden kunnen hebben op de toelating tot arbeid. Het zijn de gewesten die de procedure hiertoe voorzien.

Onderafdeling II – aanvang van de tewerkstelling

Artikel 26

Dit artikel voorziet dat de werknemers die onder de toepassing van dit samenwerkingsakkoord vallen, sneller aan de slag kunnen bij de Belgische werkgever. Voorheen mocht de werknemer pas beginnen werken van zodra deze zich bij de gemeente had aangemeld met de positieve beslissing tot toekenning van de gecombineerde verblijfstitel bedoeld in dit samenwerkingsakkoord (te weten: de bijlage 46) en op basis hiervan een voorlopig verblijfsdocument had ontvangen (de bijlage 49).

Om administratieve barrières weg te werken, wordt het de werknemer bedoeld in dit samenwerkingsakkoord nu toegestaan om al te beginnen werken met de bijlage 46 en dit voor een periode van maximaal 90 dagen na aankomst in België. Na deze

initiële periode moet de werknemer in het bezit zijn van het voorlopig verblijfsdocument afgeleverd door de gemeente in afwachting van de afgifte van de gecombineerde vergunning of de gecombineerde vergunning zelf om te kunnen werken.

Deze bepaling doet geen afbreuk aan de regelgeving inzake verblijf, waaronder artikel 12 van de wet van 15 december 1980 op basis waarvan de onderdaan van een derde land zich binnen 8 werkdagen aanmeldt bij het gemeentebestuur in het kader van een lang verblijf of de verplichting de fysieke gecombineerde vergunning aan te vragen bij de gemeente.

In het kader van een verlenging wordt de huidige praktijk verankerd in het samenwerkingsakkoord, met name dat bij een verlenging de werknemer na het verval van zijn lopende gecombineerde vergunning kan beginnen werken van zodra er een positieve beslissing is van het gewest om de toelating tot arbeid te verlengen en voor zover aan de regelgeving inzake verblijf wordt voldaan, waaronder onder andere het verkrijgen van een proceduredocument in afwachting van het nemen van een beslissing over het verblijf. Dit is niet van toepassing bij een statuutwijziging.

Onderafdeling III – Veranderen van werkgever

Artikel 27 en 28

Artikel 11, §2 van de richtlijn 2024/1233/EU introduceert de mogelijkheid voor de werknemer om van werkgever te veranderen. Hiermee wordt een principe verlaten dat de gecombineerde vergunning steeds onlosmakelijk verbonden is aan (één) toelating tot arbeid en dus aan éénzelfde werkgever. Dit zorgt voor meer flexibiliteit hetgeen de huidige samenleving en arbeidsmarkt beter reflecteert en laat de werknemer toe zich uit een kwetsbare situatie te halen gezien zijn verblijf ook verbonden was aan die ene werkgever. De nieuwe werkgever dient een melding te doen en ontvangt een nieuwe toelating tot arbeid of een weigering. Pas na afgifte van deze toelating kan de tewerkstelling bij de nieuwe werkgever aanvangen, tenzij er over de maximale beslissingstermijn wordt gegaan.

De werknemer behoudt zijn gecombineerde vergunning tijdens de procedure van verandering van werkgever. In feite komt deze procedure in België erop neer dat via de meldingsprocedure een nieuwe toelating tot arbeid wordt gevraagd die zal worden toegekend indien aan alle gewestelijke voorwaarden wordt voldaan, voor de resterende duur van de gecombineerde vergunning. De werkgever ontvangt een nieuwe toelating tot arbeid, de werknemer behoudt zijn gecombineerde vergunning. De verblijfssituatie wordt in deze procedure niet onderzocht.

De aanvrager moet zelf nagaan of het interessanter is om de procedure veranderen van werkgever te gebruiken of toch eerder een verlenging moet worden ingediend door en voor een andere werkgever. Dit hangt af van de resterende duur van de gecombineerde vergunning. Indien de aanvrager hier geen rekening mee houdt, riskeert hij zeer snel een nieuwe aanvraag te moeten indienen (tot verlenging van de gecombineerde vergunning) of – erger – te laat te zijn om de verlenging van de gecombineerde vergunning aan te vragen waardoor deze automatisch zal vervallen met het risico dat het in artikel 13 bedoelde bedrag moet worden betaald omwille van het laattijdig indienen van de aanvraag of dat de aanvraag niet meer kan worden ingediend.

Artikel 11, §3, tweede lid van de richtlijn 2024/1233/EU laat toe om een wachttermijn van 6 maanden te voorzien eer de procedure “veranderen van werkgever” kan worden ingediend. Dit wordt in België zo voorzien. Evenwel wordt overeenkomstig het derde lid van hetzelfde artikel 11, §3 van de richtlijn 2024/1233/EU voorzien dat deze wachttermijn niet van toepassing is bij ernstige schending door de werkgever van de contractuele voorwaarden van de arbeidsrelatie. Het zijn de gewesten die de intrekingsgronden bepalen die de wachttermijn niet van toepassing maken.

De wachttermijn geldt één keer aan het begin van het verblijf op basis van een gecombineerde vergunning. Er wordt geen rekening gehouden met voorgaande verblijven. Indien de gecombineerde vergunning eindigt, beëindigd of ingetrokken wordt, zal bij een volgende gecombineerde vergunning opnieuw een wachttermijn gelden.

De richtlijn bepaalt in artikel 11, §3, derde lid van de richtlijn 2024/1233/EU dat een beslissing moet worden genomen binnen de 45 dagen, deze beslissingstermijn begint ook hier te lopen vanaf het indienen van een volledige melding. Deze beslissingstermijn kan overeenkomstig artikel 8, §4 van de richtlijn 2024/1233/EU eenmalig met 15 dagen verlengd worden in uitzonderlijke en naar behoren gemotiveerde omstandigheden. Tijdens deze procedure wordt het recht om van werkgever te veranderen, geschorst. De tewerkstelling bij de nieuwe werkgever kan pas aanvatten na afgifte van de toelating tot arbeid aan deze werkgever.

De procedure verloopt op basis van de regelgeving inzake tewerkstelling van buitenlandse werknemers. De relevante bepalingen uit dit samenwerkingsakkoord zijn van toepassing voor zover zij betrekking hebben op het aanvragen van een toelating tot arbeid. Onder andere de regels met betrekking tot het vragen om aanvullende informatie en het schorsen van de beslissingstermijn, zijn van toepassing.

Alle beëindigingsgronden en intrekingsgronden blijven van toepassing, het veranderen van werkgever doet geen afbreuk aan deze regels of het recht van het gewest om een einde te stellen aan de toelating tot arbeid of deze in te trekken of

het recht van de minister of zijn gemachtigde om een einde te stellen aan de machtiging tot verblijf of deze in te trekken

Artikel 29

Voor de rechtszekerheid wordt bepaald dat de lopende toelating tot arbeid automatisch ten einde loopt van zodra de nieuwe tewerkstelling aanvangt, zodat geen twee toelatingen tot arbeid op hetzelfde moment bestaan. Dit is zeker van belang wanneer de bevoegde gewestelijke overheid voor de oude toelating tot arbeid, niet dezelfde is als deze bevoegd voor de nieuwe toelating tot arbeid.

Bv. een werknemer heeft een toelating tot arbeid voor een werkgever in het Brussels Hoofdstedelijk gewest, en wenst te wijzigen naar een werkgever in het Waals gewest. De nieuwe werkgever doet een melding en ontvangt een toelating van het Waals gewest na 45 dagen. Op dat moment verliest de toelating van het Brussels Hoofdstedelijk gewest automatisch haar geldigheid. De werknemer kan voor de resterende geldigheid van de gecombineerde vergunning werken voor de Waalse werkgever.

Afdeling V- Beëindiging

Onderafdeling I – Algemene bepalingen

Artikel 30

In geen enkel geval kan er een geldige toelating tot arbeid bestaan zonder dat er een wettig verblijf is (al dan niet op grond van een procedureverblijf). Er wordt dan ook voorzien dat de toelating tot arbeid van rechtswege vervalt bij een beslissing tot beëindiging of intrekking van de machtiging tot verblijf met het oog op werk.

Omgekeerd kan betrokken werknemer tijdelijk verblijven zonder geldige toelating tot arbeid op basis van de regels met betrekking tot het behoud van gecombineerde vergunning en/of in afwachting van het nemen van een beslissing wanneer de aanvraag tijdig werd ingediend.

Onderafdeling II – behoud van de gecombineerde vergunning

Artikel 31

Artikel 11, §4 van de richtlijn 2024/1233/EU bepaalt dat de gecombineerde vergunning niet ingetrokken kan worden, enkel omwille van werkloosheid voor een minimale totale periode van 3 maanden in de eerste twee jaar als houder van een gecombineerde vergunning en 6 maanden na de eerste twee jaar als houder van een gecombineerde vergunning.

Deze bepaling wordt in België ruim omgezet, rekening houdend met het gegeven dat er reeds een systeem van behoud van verblijf bestond. Er wordt dan ook geopteerd om de richtlijn om te zetten tijdens de geldigheidsduur van de gecombineerde vergunning, die overeenkomstig de richtlijn niet kan ingetrokken worden louter omwille van werkloosheid gedurende een bepaalde periode. Het is van belang te onderlijnen dat de gecombineerde vergunning wel nog beëindigd of ingetrokken worden op grond van alle andere beëindigings- en intrekingsgronden.

Tot slot wordt bepaald dat na deze periode, de machtiging tot verblijf automatisch ten einde komt, indien dit niet reeds natuurlijk is gebeurd.

Ook de totale periode van werkloosheid die mogelijk is, is ruimer dan in de richtlijn maar is wel, net zoals voorzien in de richtlijn, afhankelijk van de duur van het verblijf onder gecombineerde vergunning.

De richtlijn voorziet in een gecumuleerde periode van maximaal 3 maanden werkloosheid tijdens de eerste twee jaar van verblijf als houder van een gecombineerde vergunning, en een gecumuleerde periode van maximaal 6 maanden na die eerste twee jaar. Deze rechten gelden enkel zolang de gecombineerde vergunning nog geldig is. Het samenwerkingsakkoord voorziet binnen de geldigheidsduur van de gecombineerde vergunning in een maximale periode per keer van 3 maanden werkloosheid met een totale maximale duur van 6 maanden tijdens de eerste twee jaar van verblijf als houder van een gecombineerde vergunning, en een maximale duur van 6 maanden werkloosheid per keer na 2 jaar verblijf als houder van een gecombineerde vergunning met een totale maximale duur van 9 maanden.

De richtlijn voorziet in artikel 11, §6 van de richtlijn 2024/1233/EU dat bij arbeid gerelateerde uitbuiting er 3 maanden bijkomen bij de periode waarbinnen de gecombineerde vergunning niet beëindigd of ingetrokken kan worden. Ook dit wordt in België op praktische wijze en ruimere wijze omgezet, met name wordt voorzien dat deze regel van toepassing is op slachtoffers van ernstige sociale inbreuken wanneer de toelating tot arbeid wordt beëindigd omwille van de volgende beëindigingsgrond: "omdat de werkgever de wettelijke en reglementaire verplichtingen voor de tewerkstelling van werknemers niet nakomt, met inbegrip van de loon- en andere arbeidsvoorwaarden die gelden voor de werknemers" of waarbij deze van toepassing zou zijn indien de toelating tot arbeid reeds beëindigd is op het moment van de evaluatie. De inspectiediensten kunnen de Dienst Vreemdelingenzaken adviseren rekening houdend met de criteria opgenomen in dit artikel. Voorbeelden van ernstige sociale inbreuken in de zin van die akkoord zijn: het systematisch en structureel niet-betalen van het loon, het niet respecteren van de arbeidsduur door bijvoorbeeld ook op zaterdag en zondag te laten werken, het niet-betalen van veelvuldig gepresteerde overuren, het niet-naleven van de veiligheidsvoorschriften en het niet-voorzien van de nodige persoonlijke

beschermingsmiddelen. Dit eventueel ook in combinatie met gebrekkige huisvesting.

Indien een klacht wordt ingediend wordt de Dienst Vreemdelingenzaken zo snel mogelijk op de hoogte gebracht zodat snel kan nagegaan worden of de extra beschermingstermijn nodig is.

Bovenstaande doet geen afbreuk aan de beëindigings- en intrekkinggronden vastgelegd in de regelgeving inzake verblijf. Deze kunnen steeds op elk moment toegepast worden.

Er wordt verder verduidelijkt dat het Samenwerkingsakkoord slechts de gecombineerde vergunning zelf regelt. Wanneer de toelating tot arbeid beëindigt en de gecombineerde vergunning ten einde is, komt het aan de minister bevoegd voor verblijf toe om de verblijfssituatie te regelen.

Voor de rechtszekerheid, om duidelijkheid te brengen over het moment waarop de periode van behoud van gecombineerde vergunning begint te lopen, wordt trapsgewijs verduidelijkt wanneer deze termijn aanvangt.

Afdeling VI – Motivering, kennisgeving en betekening

Artikel 32

Dit artikel zet artikel 8, §1 van de richtlijn 2024/1233/EU om dat voorziet in een schriftelijke motivering van de beslissingen. Het gaat zowel om beslissingen als om het verlengen van de beslissingstermijn in uitzonderlijke omstandigheden zoals voorzien door de richtlijn 2024/1233/EU. De mogelijke rechtsmiddelen worden ook vermeld overeenkomstig artikel 8, §2 van de richtlijn 2024/1233/EU.

Artikel 33 en 34

Nog overeenkomstig artikel 5, §3 en artikel 8 van de richtlijn 2024/1233/EU worden de beslissingen betekend aan de werkgever of aan de onderdaan van een derde land, naargelang wie de aanvraag heeft ingediend en wordt de andere bevoegde overheid op de hoogte gehouden.

Overeenkomstig artikel 5, §3 van de richtlijn 2024/1233/EU is het aan de werkgever die de aanvraag heeft ingediend om de onderdaan van een derde land op de hoogte te brengen, dit artikel voorziet dit en voorziet, nog overeenkomstig de richtlijn, dat de gewesten de gevolgen voorzien indien dit niet of niet tijdig gebeurt.

De weigeringsbeslissingen, beëindigingsbeslissingen en beslissingen tot intrekking genomen door de Minister of zijn gemachtigde kunnen nooit betekend worden aan

de werkgever, wel aan de onderdaan van een derde land. De werkgever wordt op de hoogte gehouden.

Artikel 35

In het kader van de gecombineerde procedure en gezien de regels met betrekking tot het beroep verschillend zijn naargelang de beslissing die wordt aangevochten, is het van belang dat de bevoegde overheden op de hoogte kunnen zijn van het instellen van een beroep, het resultaat van het beroep en de eventuele gevolgen die de bevoegde overheid eraan geeft indien die er zijn.

Artikel 36

Dit artikel voorziet een wettelijke grondslag voor het gebruik van het elektronisch platform voor het betekenen van beslissingen. Het artikel voorziet verder welke andere informatie-uitwisselingen kunnen gebeuren via het elektronisch platform.

De Dienst Vreemdelingenzaken geeft kennis van haar beslissingen overeenkomstig de bepalingen van de regelgeving inzake verblijf, hetgeen betekent dat bij in ministerraad overlegd koninklijk besluit kan worden besloten om het platform te gebruiken.

Afdeling VII - Rechtsmiddelen

Artikel 37+ 38

De onderdanen van derde landen en, in voorkomend geval, de werkgever kunnen een beroep indienen tegen de beslissingen tot weigering, tot beëindiging van de machtiging tot verblijf en tot intrekking van de gecombineerde vergunning of het verzet tegen de verandering van werkgever in de vorm van een weigering van de toelating tot arbeid.

Aangezien de toelatingen tot arbeid en de machtiging tot verblijf volgens verschillende wetgevingen verleend worden, zijn de rechtsmiddelen die er betrekking op hebben eveneens verschillend.

De gewestelijke minister neemt kennis van de beroepen tegen weigeringen of intrekkingen van toelatingen tot arbeid.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen neemt kennis van de annulatieberoepen tegen de beslissingen tot weigering, tot beëindiging van de machtigingen tot verblijf en tot intrekking van de gecombineerde vergunning.

De Raad van State neemt kennis van de annulatieberoepen tegen de beslissingen van onontvankelijkheid van de aanvraag om een gecombineerde vergunning.

Bijgevolg is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd om kennis te nemen van de annulatieberoepen tegen deze beslissingen, en dit ongeacht de documenten die niet werden voorgelegd. Artikel 39/1, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 is niet van toepassing.

De Raad van State neemt eveneens kennis van de beslissingen tot weigering of verzet genomen door de gewestelijke minister, van de beroepen in cassatie tegen de beslissingen die door de gewestelijke minister genomen worden en van de arresten gewezen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Er wordt verduidelijkt dat de procedures in beroep niet schorsend zijn.

Er wordt ook verduidelijkt wat het gevolg is op de lopende aanvraag indien de onderdaan van een derde land zonder wettig verblijf is. De aanvraag wordt in dat geval onontvankelijk verklaart. Het is dus van belang dat de onderdaan van een derde land het land verlaat om het onderzoek van de aanvraag verder te kunnen zetten.

Hoofdstuk VI - Toezicht, controle, sanctionering en terugvorderen van de kosten

Artikel 39

De gewestelijke overheden zijn sedert de zesde staathervorming bevoegd geworden voor de tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten, met uitzondering van de normen betreffende de arbeidskaart afgeleverd in functie van de specifieke verblijfssituatie van de betrokken personen (artikel 6, § 1, IX, 3° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen).

Dit betekent dat de gewesten bevoegd zijn voor de regelgeving, de toepassing, de controle, de handhaving en de adviesprocedure in deze materie. Dit artikel bepaalt dat elke overheid het wettelijk kader bepaalt waarbinnen de controle, het toezicht en de handhaving van de eigen regelgeving uitgeoefend wordt.

Een adequate en efficiënte administratieve samenwerking onder de verschillende bevoegde inspectiediensten is essentieel voor het naleven van de wetgeving betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers.

Artikel 40

De controlebevoegdheid is overeenkomstig artikel 6, § 1, IX, 3° en 4° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen in alle gevallen een gedeelde bevoegdheid gebleven.

Elke overheid dient de ambtenaren aan te duiden die bevoegd zijn om controle en toezicht uit te oefenen in de materies tewerkstelling van buitenlandse werknemers.

Artikel 41

De gedeelde controlebevoegdheid houdt in dat de aangeduide regionale ambtenaren bevoegd zijn om binnen hun eigen grondgebied federale inbreuken vast te stellen. Omgekeerd zijn de aangeduide federale ambtenaren bevoegd om regionale inbreuken vast te stellen.

Artikel 42

Ook de sanctionerende bevoegdheid inzake economische migratie werd deels geregionaliseerd, volgens de bepalingen van artikel 6, § 1, IX, 3° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

De verschillende cellen administratieve geldboeten zijn bevoegd om inbreuken op hun respectievelijke regelgeving te sanctioneren.

Artikel 43

Ingeval één proces-verbaal verschillende inbreuken bevat waarvoor verschillende cellen administratieve geldboeten bevoegd zijn, wordt een exemplaar van het proces-verbaal naar de verschillende cellen administratieve geldboeten gestuurd.

Artikel 44

De terugvordering van de kosten wordt vandaag in verschillende teksten geregeld. Wat het terugvorderen van de kosten betreft van de werkgever, wordt dit geregeld door de artikelen 9 van de wet betreffende de tewerkstelling van buitenlandse onderdanen die zich in een specifieke verblijfssituatie bevinden en 13 van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers. Echter werd nooit in de procedure voorzien zoals door artikel 9 van de wet betreffende de tewerkstelling van buitenlandse onderdanen die zich in een specifieke verblijfssituatie bevinden, voorzien en werd artikel 13 van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers niet meer geactualiseerd. Om de regels en de procedure te harmoniseren en meer duidelijkheid en rechtszekerheid te creëren wordt ervoor gekozen om dit te regelen in het samenwerkingsakkoord waar alle bevoegde overheden partij zijn. Enerzijds wordt geregeld wie aansprakelijk kan zijn. Hiervoor wordt gekeken naar hetgeen reeds in de bestaande wetteksten stond.

Er wordt voor geopteerd om niet meer te verwijzen naar de artikelen uit het Sociaal Strafwetboek zoals voorheen werd gedaan gezien de materie over verschillende teksten wordt geregeld. Daarom worden de verschillende inbreuken die in artikel 175, 175/1 van het Sociaal Strafwetboek stonden, opgelijst.

De inbreuken blijven diegenen uit het Sociaal Strafwetboek, artikelen 175 en 175/1. Voor het Vlaams en Waals Gewest wordt dit vandaag in de artikelen 12 e.v. van de wet van 30 april 1999 geregeld. Voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wordt dit geregeld in de artikelen 19 en 20 van de ordonnantie van 1 februari 2024 met betrekking tot economische migratie.

Anderzijds wordt ook de bepaling uit artikel 181 van het Sociaal Strafwetboek toegevoegd dat het niet onmiddellijk aangeven van de tewerkstelling regelt.

Vervolgens wordt voorzien dat de procedure en modaliteiten in de regelgeving inzake verblijf wordt geregeld. Het is immers de Dienst Vreemdelingenzaken die de kosten van de repatriëringskosten maakt en deze terug moet vorderen.

Tenslotte wordt voorzien dat alle nuttige informatie wordt gedeeld opdat de Dienst Vreemdelingenzaken kan overgaan tot het terugvorderen van de kosten.

Hoofdstuk VII – Transversale bepalingen

Afdeling I – Informeren en elektronisch platform

Artikel 45

Dit artikel zet artikel 9 van de richtlijn 2024/1233/EU om. Elk bestuur dat bevoegd is voor het beoordelen van de gecombineerde vergunningsaanvraag levert de werkgever of de werknemer, op verzoek, adequate informatie over de documenten die zijn vereist om een volledige aanvraag in te dienen.

Artikel 46

Dit artikel zet artikel 16 van de richtlijn 2024/1233/EU om dat stelt dat het publiek gemakkelijk toegang moet hebben tot regelmatig bijgewerkte informatie, bijvoorbeeld via de websites van de bevoegde overheden.

Artikel 47

Wanneer nieuwe wetgevingen met betrekking tot de tewerkstelling van buitenlandse werknemers of het verblijf aangenomen worden en deze wetgevingen een impact hebben op de uitvoering van dit akkoord brengen de partijen elkaar

daarvan op de hoogte, om een gecoördineerde toepassing van de bevoegdheden te kunnen garanderen en te kunnen garanderen dat de normen coherent zijn.

Afdeling II – Uitvoeren - coherentie van de wetgevende en reglementaire normen van de verschillende regeringen

Artikel 48

Dit artikel voorziet dat de partijen de nodige maatregelen moeten voorzien om hun bevoegdheden in het kader van dit akkoord uit te oefenen, alsook de nodige kosten te dragen.

De kosten van de kaart worden gedragen door de bevoegde partijen. Afhankelijk van het geval kan dit voor de toelating tot arbeid ofwel de regionale overheid zijn, of de federale overheid (FOD WASO). De verdeling wordt bepaald in het uitvoerend samenwerkingsakkoord.

Artikel 49

Deze bepaling voorziet dat een werkgroep die bestaat uit leden van de bestuursoverheden die bevoegd zijn voor de gecombineerde vergunning regelmatig, en minstens 2 keer per jaar, samenkomt, om de technische vragen in verband met de uitvoering van het samenwerkingsakkoord te analyseren en te regelen.

Afdeling III- Regeling van de geschillen die het gevolg zijn van de interpretatie of de uitvoering van dit akkoord

Artikel 50

Dit artikel heeft betrekking op de regeling van eventuele geschillen door een samenwerkingsgerecht, in de zin van artikel 92bis van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen.

De manier waarop de leden van het samenwerkingsgerecht worden aangewezen en de nadere regels voor de verdeling van de werkingskosten worden gepreciseerd.

Hoofdstuk VIII – overgangsbepalingen en inwerkingtreding

Artikel 51

Voor de rechtszekerheid worden een aantal overgangsbepalingen voorzien die betrekking hebben op de lopende aanvragen en diegenen die reeds in het bezit zijn van een gecombineerde vergunning.

Artikel 52

Het akkoord treedt in werking op de eerste dag van de maand volgend op de bekendmaking van de laatste instemmingsakte/akte die het hoofdstuk V met betrekking tot de procedure gecombineerde vergunning en artikel 43 met betrekking tot de terugvordering van de kosten uitvoert. Deze bepalingen kunnen immers slechts toegepast worden wanneer zij aangevuld worden in de regelgeving met betrekking tot buitenlandse werknemers en de regelgeving met betrekking tot toegang tot het grondgebied, verblijf, vestiging en verwijdering van vreemdelingen.

De artikelen 9 van de wet betreffende de tewerkstelling van buitenlandse onderdanen die zich in een specifieke verblijfssituatie bevinden en artikel 13 van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers worden opgeheven door de inwerkingtreding van dit samenwerkingsakkoord gezien artikel 43 de terugvordering van de kosten regelt.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

M. DIEPENDAELE

De Vlaamse minister van Onderwijs, Justitie en Werk,

Z. DEMIR